

StorbyRus

NYHETSBREV
KoRus – Oslo

KOMPETANSESENTER RUS - OSLO
VELFERDSETATEN

OSLO KOMMUNE
NR 1 / FEBRUAR 2014

Les om dette:

- 2** Kompetansesentrene under lupen
- 3** Hvordan kan vi lære av jobben vår?
- 5** Doping, rus og kriminalitet
- 7** Feltarbeid på skoler - en ny agenda for oppsøkende arbeid
- 9** Hjelpeapparatet i møte med mennesker i krise - hvordan øke den gjensidige forståelsen?
- 11** Barn i rusfamilier. Oslo er med!
- 12** Outreach work 2014
- 13** Individuell plan - et seminar med fokus på koordinatorrollen

Kompetansesentrene under lupen

Ragnhild Audestad
avdelingsdirektør
Kompetansesenter rus-Oslo

Det skjer stadig endringer innenfor rusfeltet. Blant annet foregår det en evaluering av alle kompetansesentere utenfor spesialisthelsetjenesten. KoRus - Oslo er en del av denne evalueringen.

Evalueringen tar for seg samfunnsoppdraget til sentrene og ser på organisatoriske forhold. Evalueringen er planlagt ferdig i løpet av 2014 og vi venter i spenning på konklusjonene.

Vi har fått nytt oppdragsbrev for 2014. En av de store endringene i Helsedirektoratets oppdrag er at ingen sentere lengre har spisskompetanseområder. KoRus - Oslo hadde etniske minoriteter og rus og oppsøkende arbeid blant ungdom som spisskompetanseområder. En av årsakene til at Helsedirektoratet ikke gir kompetansesentrene spisskompetanseområder er for å sikre at alle sentrene gir kommunene et likeverdig tilbud. Et likeverdig tilbud betyr også forskjellighet. Kommunene i Norge er ulike. Ikke minst står Oslo i en særstilling som storby og med storbyproblematikk.

Innenfor etnisitet og oppsøkende sosialt arbeid har vi gjennom flere år opparbeidet stor kompetanse og utviklet mange nettverk. Begge deler er svært viktig for å skape kvalitet i de tjenestene vi tilbyr. Det er viktig at dette ivaretas og integre-

res i kompetansesenterets arbeid. Vi skal selvsagt fortsette å arbeide både med oppsøkende og etnisitet i Oslo. Både etnisk mangfold og fokus på oppsøkende sosialt arbeid er noe som karakteriserer Oslo.

Helsedirektoratet har definert arbeidet vårt innenfor tre samfunnsområder. Disse områdene er:

1. Rusmiddelforebygging/ folkehelsearbeid
2. Tidlig intervensjon
3. Rusbehandling

De tre samfunnsområdene dekker det meste, kanskje alt, innenfor rusfeltet. Det er derfor svært viktig at vi tar utgangspunkt i de behovene som oppleves «der ute» i vårt arbeid. Hvor er det behov for kompetanse og hvor kan vi gjøre en forskjell?

Ta gjerne kontakt med oss hvis du ønsker informasjon om hva vi kan tilby og/eller om det er områder i Oslo hvor det er behov for økt kompetanse.

Hvordan kan vi lære av jobben vår?

Er det slik at vi uten videre lærer og blir mere kompetente av å utføre våre daglige oppgaver på jobben?

Hvilke forutsetninger må være til stede for at vi utvikler oss til mer kompetente fagpersoner i jobbene våre?

Fra boklanseringen på Litteraturhuset: Linda Høgheim intervjuer Ingunn Otterbech, begge fra Uteseksjonen

Arbeidsplassen som et sted å lære har lenge vært undervurdert. Fokuset for nødvendig opplæring har gjerne blitt satt på korte kurs og seminarer på 1-2 dager, eller på etter- og videreutdanninger som har gitt formelle studiepoeng. Denne formen for opplæring blir ofte holdt på et generelt plan med fokus på teoretiske og overordnede problemstillinger. Det er lite anledning til fordypning i lokale erfaringer. Spørsmålet er derfor hvordan kan vi legge til rette for på en systematisk måte lære av vår daglige praksis?

Refleksjon over praksis - erfaring fra ti års virksomhet

Velferdsetaten i Oslo kommune driver en lang rekke klientrettede virksomheter. I over ti år har vi drevet et systematisk arbeid for å studere og reflektere over hva ansatte konkret gjør når de samhandler med brukere og klienter. Syv-åtte forskjellige virksomheter og åtti til hundre ansatte har på ulikt vis vært involvert i dette arbeidet. Arbeidet er blitt beskrevet og analysert av Gus Strømfors, KoRus - Oslo, og Marit Edland-Gryt, SIRUS, i boka «Jeg visste ikke at jeg kunne så mye», utgitt på Gyldendal i 2013. Begge to har deltatt i det konkrete lokale refleksjonsarbeidet.

Ansatte anvender ulike kunnskapsformer

I arbeidet med brukere og klienter i rusfeltet er det nødvendig, men ikke tilstrekkelig med teoretisk og abstrakt kunnskap. I tillegg anvendes praktisk kunnskap, som er en form for opparbeidet handlingskunnskap. Denne kunnskapen kan være taus, i betydningen ikke-uttalt og vanskelig å få øye på eller beskrive. De fleste erfarne praktikere er selv i liten grad bevisst at de innehar handlingskunnskap som er taus. Refleksjon over konkrete erfaringer kan belyse og bevisstgjøre hva den handlingskunnskapen som anvendes består av og hvordan den konkret settes ut i livet. Dersom dette gjøres på en systematisk måte i et kollegafelleskap som arbeider med de samme klienter og brukere, kan kunnskapen overføres og formidles til andre og mindre erfarne kollegaer. Dette er en måte å utvikle faglig skjønn og klokskap på.

Modellen kalles gjerne for «Den reflekterte praktiker». Den tar utgangspunkt i et syn på virkeligheten og på praksis som går ut på at de situasjoner praktikere må forholde seg til er usikre, problematiske og sammensatte. Disse situasjonene framstår ikke for praktikeren som gitte, oversiktlige og tydelige. Møtene med klienter og brukere varierer fra gang til gang. De er ikke like eller ens, selv om man har møtt samme personen før. Man

kan ikke som fagperson forholde seg ut fra forhåndsbestemte rutiner eller standarder, det vil si handle ut fra vedtatte oppskrifter eller håndbøker. Før problemene kan løses må de beskrives, defineres og tolkes.

Det er her refleksjon over praksis kommer inn. Det å fordype seg i konkrete opplevde situasjoner og møter med klienter og brukere kan skape mulighet for å sette ord og begreper på hvordan ansatte beskriver og forstår egne praksiserfaringer.

Forutsetninger for å reflektere over praksis

Det er både noen kulturelle, organisatoriske og individuelle forutsetninger for å reflektere over praksis slik at det medfører læring og kompetanseutvikling for de som deltar. Ansatte som legger fram detaljer fra sitt eget arbeid for andre, befinner seg i en sårbar og utsatt posisjon. Skal de være åpne om eget arbeid må de oppfatte kulturen som trygg og støttende. Det må være lov å prøve og feile. Dersom kulturen er preget av angst og av normative sanksjoner er det sannsynlig at ansatte lukker igjen og unngår å være åpne om eget arbeid.

Organisatorisk må refleksjonsprosessen forankres hos leder. Det vil si at leder må ønske at det settes av tid og ressurser. Det er en stor fordel om lederen selv deltar i prosessen. Det er da viktig at han eller hun ikke fungerer som en overdommer, en som skal stemple og godkjenne praksis. Han eller hun må delta på lik linje med de andre kollegaene for at rollen skal fungere konstruktivt.

Individuelt er det viktig at den enkelte ønsker å lære nye ting og er tilstrekkelig åpen for at dette kan skje. Det innebærer blant annet at ansatte må være villig til å betrakte egne konkrete praksissituasjoner på en annen og alternativ måte enn den måten en selv opprinnelig gjorde.

Utvikle interne arenaer for læring

Vi har erfart at de fleste ansatte ønsker og setter pris på å gå grundig gjennom sine egne praksiserfaringer. Det er gjerne lite mulighet for det i en krevende hverdag. Organisatoriske og administrative forhold krever stor oppmerksomhet. Utfordringen er derfor å skaffe egne arenaer for å drive praksisrefleksjon. Vår erfaring er at gode og trygge læringsarenaer kan bety utvikling av individuell og felles kompetanse.

SKREVET AV: **Gus Strømfors**

Kontaktperson KoRus-Oslo:
gus.stromfors@vel.oslo.kommune.no

Doping, rus og kriminalitet

KoRus-Oslo har arbeidet med doping utenfor organisert idrett siden 2006. Inngangen til temaet var en konferanse arrangert i samarbeid med nettsiden Steroider.net og Uteseksjonen i Oslo kommune.

Til vår smule overraskelse ble konferansen raskt fylt opp, og blant deltakerne var det et langt større innslag av menn i uniform enn vi var vant til å se på et arrangement i regi av rusfeltet. For å møte interessen for temaet etablerte KoRus-Oslo et nettverk. Her deltok ulike aktører innenfor rusfeltet, spesialisthelsetjenesten og andre som møtte utfordringer knyttet til doping i sitt daglige arbeid. Nettverket eksisterte frem til 2009. Et mindre nettverk ved representanter fra fem bydeler i Oslo ble etablert året etter.

I 2011 kom første utgave av KoRus - Oslos nyhetsbrev om bruk av prestasjonsfremmende midler utenfor organisert idrett, Russisk Rulett. Russisk Rulett kommer to ganger i året. Innholdet er variert. Her finnes reportasjer fra konferanser, presentasjoner av nye rapporter og en oversikt over nyheter som er relatert til emnet. I tillegg har hver utgave et hovedtema som får en grundig presentasjon. Blant temaene som har blitt tatt opp er doping og internett, voldsproblematikk knyttet til dopingbruk og diskusjonen om hvor vidt doping er avhengighetsskapende. Hoved-

målet med Russisk Rulett er å øke oppmerksomheten og kunnskapen om bruk av anabole androgene steroider og andre dopingpreparater utenfor den organiserte idretten. I Stortingsproposisjon 107 L om endringene i legemiddel-loven som gjorde bruk og besittelse av dopingmidler ulovlig trekkes Russisk Rulett frem som et av tiltakene innenfor antidopingarbeidet i Norge.

I Stortingsmeldingen Se meg! En helhetlig rusmid-delpolitikk; alkohol - narkotika - doping mente man det ville være formålstjenlig å se arbeidet mot doping utenfor organisert idrett i sammenheng med arbeidet mot alkohol og narkotika. Et av virkemidlene som ble foreslått var å kriminalisere bruk og besittelse av dopingmidler. Fra 1. juli 2013 ble kjøp, besittelse og bruk av dopingmidler forbudt.

Mange studier har vist at doping ofte opptrer sammen med bruk av narkotiske stoffer og kriminalitet. Rusbruken som er blitt satt i sammenheng med bruk av anabole androgene steroider, er både blitt knyttet til en generell bruk av narkotiske stoffer og til enkelte rusmidler

som ser ut til å være særlig utbredt blant dopingbrukere. Imidlertid viser det seg at dette utvalgte stoffet i stor grad er forskjellig fra undersøkelse til undersøkelse. Et annet spørsmål i denne sammenheng er om bruken av dopingmidler begynte før eller etter bruken av andre rusmidler, og da særlig i forhold til bruk av narkotiske stoffer. Bruk av doping kan se ut til å være knyttet til et sett av atferdsproblemer.

En rekke undersøkelser har vist at ungdom som bruker dopingmidler viser problematferd på flere andre områder. Dette kan omfatte sex uten kondom, vært i slagsmål som resulterte i legebehandling og hatt selvmordsforsøk bak seg.

I en omfangsundersøkelse gjort i Norge blant unge som var inne til sesjon, fant man at de som hadde brukt dopingmidler også oftere hadde brukt andre rusmidler. Dopingbrukerne viste også problematferd på andre områder. De kommer oftere enn ikke-brukere opp i bråk og problemer. I tillegg hadde færre i brukergruppen rent rulleblad enn de som ikke hadde brukt doping. De med doping erfaring hadde også oftere gjort ulovlige ting uten å bli tatt, oftere vært i konfliktrådet og oftere fått bøter eller dommer.

Den siste Ung i Oslo-undersøkelsen som ble gjennomført i 2012, viser at 2,5 % av guttene og 1 % av jentene noen gang har brukt anabole steroider. For elever i første videregående så man nærmere på sammenhengen mellom bruk av ulike substanser. Her så man at bruken av dopingmidler var størst blant elevene som oppga at de det siste

året hadde brukt andre narkotiske stoffer enn cannabis.

Studier er også blitt gjort på avdøde brukere av steroider. Disse brukerne er blitt sammenlignet med avdøde brukere av narkotiske stoffer. Her fant man at steroidbrukerne gjennomsnittlig døde tidligere enn heroin-/amfetaminbrukerne. Dødsårsaken blant steroidbrukerne var også langt oftere drap eller selvmord enn den var blant personer som brukte heroin og/eller amfetamin.

Det er imidlertid for enkelt å si at bruk av dopingmidler automatisk vil medføre et problemfylt liv preget av rus og kriminalitet. Dopingbruken finnes blant personer som bruker narkotiske stoffer og har en kriminell livsstil, og blant personer som ikke har noen av delene. Det har kommet flere forklaringer på hvorfor steroidebruk kan skape problemer for brukeren. Noe av årsaken kan komme av effekten av steroidene, som økt aggresjon og irritabilitet. Dette kan i verste fall føre til alvorlige voldshandlinger. Det har blitt funnet signifikante sammenhenger med bruk av prestasjonsfremmende midler er i forhold til opplevd tristhet og håpløshet, hvorvidt man har vurdert å ta sitt eget liv, overvekt, og å bli tilbudt, ha solgt eller gitt narkotiske stoffer til andre på skolen. Det har videre blitt hevdet at bruk av steroider kan være et resultat av sammensetningen av psykososiale faktorer, genetiske faktorer, sosialt miljø, opplevd miljø og personlighetsfaktorer som medvirker til andre former for risikoatferd.

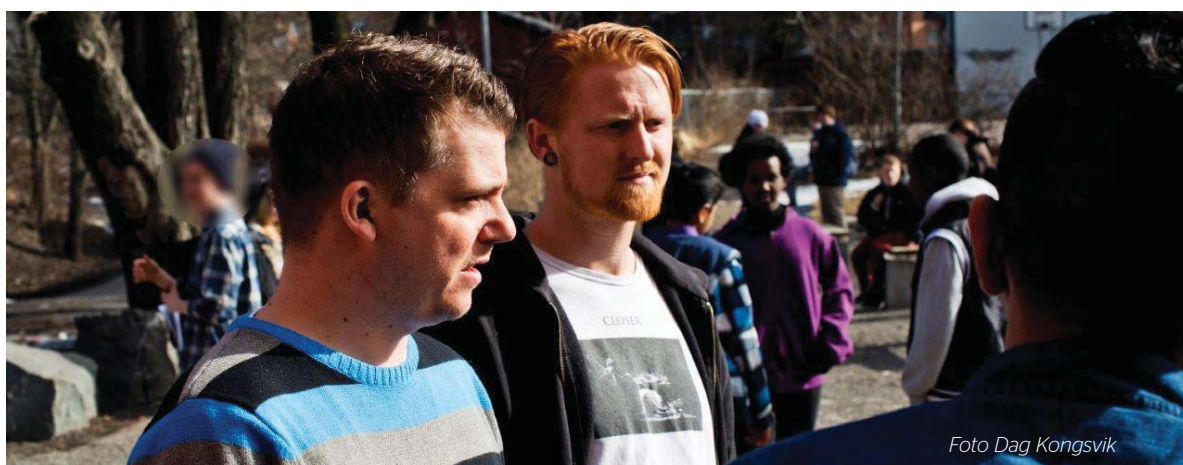

SKREVET AV: **Bjørnar Bergengen**

Kontaktperson KoRus-Oslo:
bjornar.bergengen@vel.oslo.kommune.no

Feltarbeid på skoler - en ny agenda for oppsøkende arbeid

Tradisjonelt har hovedarenaene for det oppsøkende arbeid med ungdom vært ute på offentlige arenaer som gater, plasser, buss- og jernbanestasjoner. I tillegg har feltarbeidere kontaktet ungdom på noen innearenaer som kafeer og ungdomsklubber.

De unge finner nye samlingsarenaer

Det er i dag mange tegn på at ungdom samler seg på andre arenaer enn de gjorde for få år siden. Utekontakter fra hele landet rapporterer at ungdom bruker tradisjonelle utearenaer i betydelig mindre grad enn før. Bruk av dataspill og sosiale medier/internett gjør at mange unge er hjemme hos seg selv eller hos venner. Mange utekontakter har måttet revurdere hvilke fysiske områder de utøver sitt oppsøkende arbeid i. Skolen har derfor framstått som et nytt arbeidsområde for mange utekontakter og kommer i tillegg til de tradisjonelle områdene, inne og ute, som feltarbeidere arbeider på.

Hvorfor arbeide på skolens område?

Nesten alle ungdommer befinner seg på ungdoms- og videregående skoler. Her er det mulig å komme i kontakt med ungdom som fungerer bra i sin egen tilværelse og livssituasjon. Samtidig er det mulig å etablere kontakt med ungdom som sliter med utfordringer livet som gjør at de kan ha behov for hjelp og støtte fra profesjonelle. Dette er en gruppe som tradisjonelt utgjør utekontaktens viktigste målgruppe. Feltarbeidere er opptatte av at kontakten med

dem ikke skal være stigmatiserende for de unge. Det finnes oppfatninger om at alle ungdommer som snakker med oppsøkende sosialarbeidere har særlig store og alvorlige individuelle problemer som bruk av rusmidler, psykiske lidelser eller kriminalitet. Dette har gjerne sammenheng med at feltarbeidere er ute på kvelds- og nattestid i områder hvor det skjer bruk og omsetning av narkotika og utøvelse av kriminalitet. I noen tilfeller kan dette medvirke til at enkelte unge holder seg unna og ikke ønsker kontakt. Når skolen blir den ytre, fysiske rammen for kontakt, et sted hvor nesten all ungdom befinner seg, svekkes faren for stigmatisering betydelig. Dette er den samme erfaringen som ansatte i skolehelsetjenesten har gjort.

Forutsetninger for å arbeide i skolen

Skolens fysiske område, det vil si inne i bygningene og ute i skolegården, er et sted hvor skolen selv bestemmer. Det vil si at rektor og skolen bestemmer og setter regler og normer for adferd, både for elever og ansatte og for representanter fra andre eksterne virksomheter. Det er derfor en viktig forutsetning for feltarbeidere som ønsker å arbeide på skoler at de avklarer og avtaler arbeidet sitt med skolens

ledelse. Her er det viktig å tydeliggjøre roller. Feltarbeidere er ikke en integrert del av skolen. Det vil si at de ikke er ansatt på skolen med rektor som deres leder. Feltarbeidere må utføre arbeide sitt ut fra egne premisser og egenart. Dette må være avklart før feltarbeiderne starter å arbeide i skolen. Dersom disse tingene ikke er avklart på forhånd, helst gjennom skriftlige avtaler, er det fare for mange konflikter og uklare forventninger både i forhold til elever og skolens ansatte. I verste fall kan uklarheter rundt rollen påvirke feltarbeidernes øvrige arbeid på en negativ måte.

Ny bok om feltarbeidernes erfaring fra skoler

Kompetansesenter rus - Oslo (KoRus-Oslo) har hatt oppsøkende sosialt arbeid som en av sine nasjonale spisskompetanseområder. Det å beskrive og publisere erfaringer fra ulike kommuner i landet er derfor en viktig del av dette oppdraget. I 2012 arrangerte KoRus-Oslo en landsomfattende konferanse for oppsøkende arbeid, Gatenær. Et av fagseminarene var om oppsøkende arbeid i skolen. Her var det stor deltakelse og mange som fortalte om sine lokale erfaringer fra å arbeide i skolen. Skriftliggjøring av lokale erfaringer er en viktig del av eget fagutviklingsarbeid. I tillegg kan det fungere som inspirasjon og ideutvikler for feltarbeidere som arbeider i andre kommuner og andre kontekster.

KoRus-Oslo utfordret feltarbeidere til å skrive om egne erfaringer. Hensikten var å publisere disse i en samlet artikkelsamling. Ansatte fra Stavanger, Tromsø, Asker, Bydel Vestre Aker og Bydel Gamle Oslo har beskrevet og drøftet sine lokale erfaringer fra oppsøkende arbeid i skoler. Erfaringene er gjort både i storby, i mindre kommuner og i bydeler. De kontekstuelle forholdene det oppsøkende arbeidet gjøres i varierer i stor grad, slik at det lokale arbeidet arter seg ulikt i forhold til roller, målsetting, samarbeidsformer og organisering. Det brede erfaringsfeltet artikkelsamlingen beskriver gjør at feltarbeidere fra hele landet, uavhengig av kommune og lokale forhold kan finne praksiserfaringer de kan lære av og overføre til egne forhold.

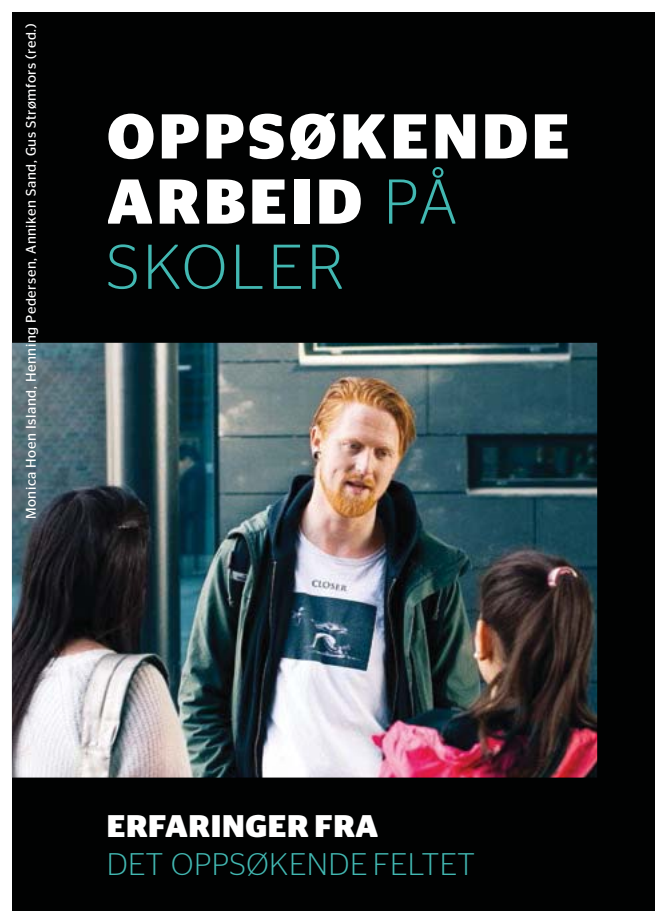
Boka lansert på vellykket fagseminar

Artikkelsamlingen «Oppsøkende arbeid på skoler» ble lansert på et godt besøkt fagseminar på Litteraturhuset i Oslo i oktober i fjor. De ulike forfatterne presenterte sine egne bidrag. Sentralt i presentasjonene sto betydningen av å holde fast i feltarbeidets egenart selv om man samarbeider tett med skolens ansatte. Etter forfatternes

presentasjon, la tre feltarbeidere fra Kongsberg, Fredrikstad og Bergen fram sin vurdering av og betraktninger rundt boka. Ulrika Gustavsson og Nina Tømmerbakken arbeider som sosialarbeider og sosiallærer på Li skole i Nittedal. De har nylig utgitt en bok om sosialfaglig arbeid i skolen. De holdt et inspirerende og lærerikt innlegg om feltarbeidere i skolen.

Vi håper at feltarbeidere som ikke arbeider i skoler kan bruke boka som inspirasjon til selv å starte med oppsøkende sosialt arbeid i sine lokale skoler. Boka kan også være et eksempel på betydningen av å skriftliggjøre egne praksiserfaringer fra andre områder. På den måten kan praktikere bli bevisst egen kunnskap og kompetanse, og andre kan lære noe av de erfaringene som er gjort.

Dersom du ønsker boka send en henvendelse til KoRus-Oslo ved: monica.hoen.island@vel.oslo.kommune.no

SKREVET AV: **Gus Strømfors**

Kontaktperson KoRus-Oslo:
gus.stromfors@vel.oslo.kommune.no

Hjelpeapparatet i møte med mennesker i krise - hvordan øke den gjensidige forståelsen?

I løpet av årene har jeg hatt mange møter med NAV-ansatte som har fortalt om ulike utfordringer i det daglige arbeidet. Noen forteller om brukere som har forventninger til «systemet» som kan være store, men ikke i samsvar med hvordan det offentlige hjelpesystemet henger sammen. Andre at det er frustrerende å bli pålagt å få alle inn i tiltak som kanskje ikke oppleves som hensiktsmessige for den det gjelder. På den andre siden har jeg også hatt mange samtaler med brukere av NAV, og der kommer det også frustrasjoner til syne; manglende systemforståelse, tungrodd og uforståelig byråkrati, og følelsen av å ikke bli møtt på en vennlig måte eller å få den hjelpen man ønsker. Noen ganger er det gode intensjoner som innenfor et rigid system fører til dårlige samarbeidsrelasjoner, mens andre ganger mangler kunnskapen som kunne ha gjort det lettere å forstå hverandre.

Hva skulle til for at disse gruppene kunne møtes og kanskje få mer innsikt i hverandres ståsted og utgangspunkter?

KoRus-Oslo hadde allerede et godt samarbeid med Primærmedisinsk verksted (PMV), Kirkens bymisjon, om khat og forebygging. Vi fant sammen ut at vi ønsket å arrangere et dialogmøte om samarbeidet mellom NAV og somaliere, også for å få innspill til hvordan NAV kan jobbe med khatproblematikk. Somaliske flyktninger er en gruppe som nylig har kommet til Norge, og mange har behov for bistand fra NAV til de klarer å forsørge seg selv. PMV har god kontakt med denne gruppen, og vi bestemte oss derfor for å

invitere mennesker med opprinnelse fra Somalia sammen med ansatte i NAV. Hensikten med møtet var å få løftet ulike problemstillinger og få til en gjensidig kunnskapsoverføring ved hjelp av dialog som metode. Målet var å bidra til forebygging av misforståelser og konflikter, og utforske hvordan man kan skape bedre samarbeidsrelasjoner.

PMV inviterte en rekke personer av somalisk opprinnelse med NAV-erfaring, og Korus inviterte NAV-ansatte. Vi var usikre på om vi ville få noen påmeldte i det hele tatt, men endte til slutt opp med 14 påmeldte fra NAV og 20 med somalisk opprinnelse. For en myk start serverte vi somalisk gryterett før vi begynte.

Hva slags informasjon og kunnskap behøves?

Etter en kort introduksjon av møtelederne ble det åpnet for idémyldring rundt hva som oppleves som utfordringer i møtet mellom NAV og brukere fra Somalia, sett fra begge sider. Etter en plenumsdiskusjon ble det enighet rundt fem tema som ble utgangspunkt for en inndeling til gruppediskusjoner.

Disse temaene var:

- Hvem har ansvar for mitt liv?
- Tiltak, praksisplass og fadder
- Hvordan bygge bro?
- Hvordan forstå plikter og rettigheter?
- Tid og organisering

Vi delte inn i grupper, og de ulike gruppene skrev ned de viktigste elementene på veggaviser. Deretter gikk vi gjennom disse i plenum, og det ble videre stemt over hvilke punkter som ble opplevd som mest relevante.

De følgende punktene fikk flest stemmer:

- Individet har ansvar for eget liv!
- For få ansatte i NAV
- Forståelse av språk, verdier og kultur
- Utydelige rettigheter
- Tettere oppfølging. Fadderordning på praksisplassen
- Bedre kartlegging
- Fordommer
- NAV-ansatte med utenlandsk bakgrunn oppfattes som mer nedlatende

Både brukere av NAV og saksbehandlere opplevde at det å diskutere med noen som man ikke har et saksbehandler/

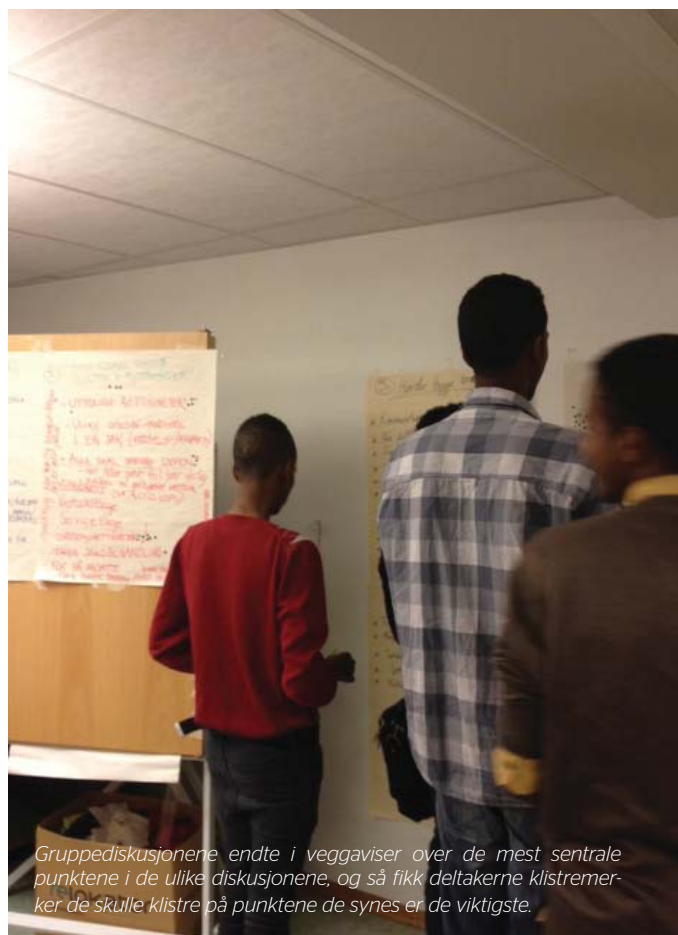
klient forhold til, lettet kommunikasjonen rundt sensitive tema. En saksbehandler uttrykte det som at det var lettere å diskutere på nøytral grunn, det at settingen var uformell gjorde at man ikke ble følelsesmessig involvert på samme måte som man ville blitt dersom det hadde vært diskusjon med reelle klienter. En annen tilbakemelding var at de fikk innblikk i hvordan NAV-systemet oppleves utenfra - og at mange med somalisk bakgrunn opplever seg som puttet i bås utfra etnisk bakgrunn før de i det hele tatt kommer til orde.

Flere av brukerne uttrykte at de hadde fått langt større forståelse for hvor komplisert systemet kan være også for NAV-ansatte, at de ansatte ofte gjør det beste de kan innenfor det handlingsrommet de har.

Tilbakemeldingene både fra brukere og ansatte var at dette ønsker man mer av, så vi ser på mulighetene av å arrangere flere møter mellom andre deler av hjelpeapparatet og brukere.

Deltakerne ble enige om fem tema som ble diskutert i grupper. Her stemmes det over hva de synes er viktigst.

Gruppediskusjonene endte i veggaviser over de mest sentrale punktene i de ulike diskusjonene, og så fikk deltakerne klistremarker de skulle klistre på punktene de synes er de viktigste.

SKREVET AV: **Anniken Sand**

Kontaktperson KoRus-Oslo:
anniken.sand@vel.oslo.kommune.no

Barn i rusfamilier Oslo er med!

Det er kjent at barn som vokser opp i hjem med rusproblemer har høyere risiko enn andre barn for å utvikle psykiske og fysiske plager. Vi kjenner nødvendigheten av at vi setter fokus på at barna blir sett og oppdaget tidlig, slik at det blir mulig å sette inn hjelp for å forebygge og avgrense eventuelle skader.

Videre vet vi at mange som jobber i barnehage, skole og barnevern ønsker mer kunnskap og handlingskompetanse innenfor dette feltet. Kompetansesenter rus - sør og Borgestadklinikken er ansvarlig for et program som heter «Barn i rusfamilier» der målet nettopp er å heve kompetansen om tidlig identifikasjon og tidlig intervensjon blant ansatte som kommer i kontakt med risikoutsatte barn og unge. Målgruppen er ansatte i barnehager, barneskoler, SFO, helsestasjon, PP- tjenesten og barnevernet. Programmet er lagt opp som en grunnopplæring som strekker seg over fire dager, gjennom to samlinger, der fag og kunnskap står i sentrum. Sentrale temaer er opplæring og veiledning i hvordan du på et tidlig tidspunkt kan oppdage og identifisere barn som vokser opp i familier med belastende rusmisbruk, og hvordan du via økt handlingskompetanse og tverrfaglig samarbeid kan gjøre noe for å hjelpe disse barna. Samlingene omfatter følgende temaer:

- Rusmiddelmissbruk i et barne- og familieperspektiv. Hvilke konsekvenser har det å vokse opp i familier med rusmiddelproblemer?
- Den utfordrende taushetsplikten. Hvordan få til et godt samarbeid i bydelen? Taushetspliktens muligheter og begrensninger.
- Egne barrierer i arbeid med rusrelaterte problemer. Trening på den nødvendige samtalen.

Videre organiseres det felles samlinger for deltakende kommuner/bydeler med erfaringsutveksling og materiell til spredning/ implementering.

Veiledning og materiell blir gitt underveis i programmet som har en varighet av to år. Det dannes en ressursgruppe som blant annet har som oppgave å implementere materialet og kunnskapen, samt spre dette til kollegaer og andre i bydelen.

Programmet er støttet av Helsedirektoratet og anbefalt til alle landets kommuner. I Oslo gjennomførte Bydel Sagene programmet i perioden 2011 -2013, Bydel

Ulern har akkurat startet opp nå i januar. For første gang er det KoRus-Oslo som har hovedansvar for oppfølging av de ansatte som deltar, og på sikt er det meningen at vi skal videreføre, spre og tilpasse programmet til alle som ønsker dette i Oslo kommune. KoRus -Oslo står også for utgiftene det medfører å delta.

Dersom noen der ute ønsker flere opplysninger, eventuelt viser interesse for å delta, kontakt koordinator for tidlig intervensjon Lena Müller .

For mer info se:

<http://www.borgestadklinikken.no/barn-i-rusfamilier>

SKREVET AV: **Lena Müller**

Kontaktperson KoRus-Oslo:
lana.muller@vel.oslo.kommune.no

Outreach work 2014

Europeisk konferanse om oppsøkende
sosialt ungdomsarbeid

Når: 3. og 4. april

Hvor: Oslo Kongressenter

Påmelding og mer informasjon: www.outreachwork.no

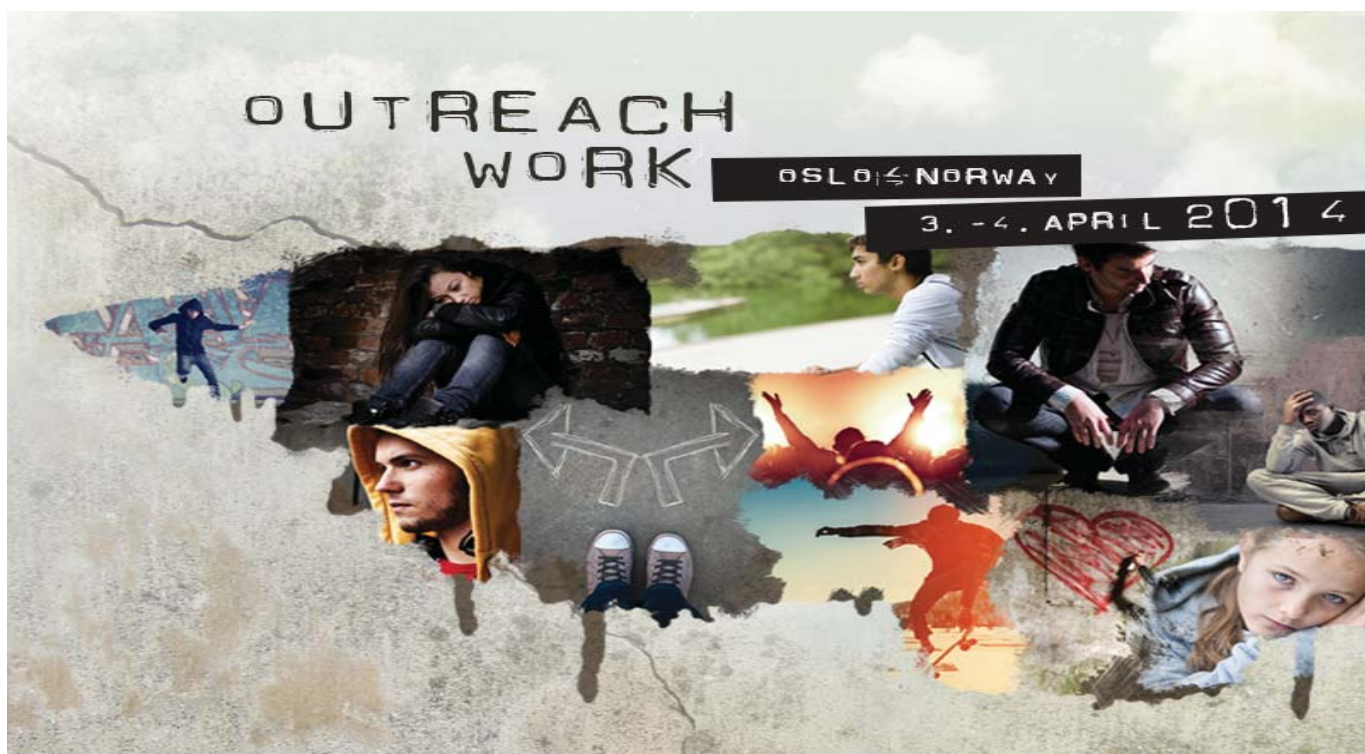
Dette er den femte konferansen i rekken og har som i 2008 et europeisk perspektiv på oppsøkende sosialt ungdomsarbeid. Vi gleder oss over nok en gang å kunne presentere et spennende og variert program over to dager med ni plenumsinnledere og 15 ulike workshops, paneldebatter og feltbesøk. Konferansen arrangeres i samarbeid med Helsedirektoratet, Landsforeningen for oppsøkende sosialt ungdomsarbeid (LOSU), Statens institutt for rusmiddel-forskning (SIRUS) og Oslo kommune ved Uteseksjonen og Kompetansesenter rus - Oslo i Velferdsetaten. Det er også nedsatt en europeisk programkomité som blant annet møttes til et arbeidsseminar i Oslo i mai i 2013. I tillegg er det et stort antall aktører fra feltet fra inn- og utland som bidrar på ulikt vis inn mot konferansen og gjennomføringen av denne.

Outreach work 2014 - Working together to reach and empower marginalized youth

Det er arbeid med ungdom og unge voksne i risiko for å utvikle rus- eller andre psykososiale problemer som vil være grunntema for konferansen. I tillegg ønsker vi å sette et spesielt fokus på arbeid med ungdom og unge voksne med minoritetsbakgrunn, og videre forsøke å belyse hvordan nye migrasjonsmønstre gir nye utfordringer og muligheter i arbeidet med unge i samfunnets ytterkanter.

Det er også viktig for oss at konferansen skaper muligheter for deltakerne til å møtes og diskutere oppsøkende sosialt arbeid blant ungdom, og at de får muligheten til å knytte nye kontakter og nettverk. Blant annet vil det være en storslagen konferansefest med mat og underholdning på Vulkan.

Vi ønsker velkommen til en spennende konferanse i Oslo i april 2014. For mer informasjon og påmelding se: www.outreachwork.no

Individuell plan

- seminar med fokus på koordinatorrollen

Velferdsetaten og Helseetaten samarbeider om å arrangere et IP-seminar med fokus på koordinatorrollen **21. - 22. mai 2014** på Thon Hotel i Åsgårdstrand.

Målgruppen er ledere og ansatte i bydeler og etater som jobber brukerrettet innenfor feltet psykisk helse og/ eller rus og ansatte i koordinerende enhet. Følg med på nettsidene til Helseetaten, hel.oslo.kommune.no og Velferdsetaten, vel.oslo.kommune.no for nærmere informasjon og påmelding.

SKREVET AV: **Kari Lie Danielsen**

Kontaktperson KoRus-Oslo:

karilie.danielsen@vel.oslo.kommune.no

StorbyRus NYHETSBRV KoRus - Oslo

Ansvarlig redaktør

Lilleba Fauske

Direktør Velferdsetaten

lilleba.fauske@vel.oslo.kommune.no

Redaktører

Runa Frydelund og Yvonne Larsen

KoRus-Oslo

runa.frydenlund@vel.oslo.kommune.no

yvonne.larsen@vel.oslo.kommune.no

StorbyRus melder nytt fra Kompetansesenter rus - Oslo.

Vi har to nettutgivelser i halvåret.

Du kan bestille e-abonnement ved å maile:

runa.frydenlund@vel.oslo.kommune.no / yvonne.larsen@vel.oslo.kommune.no

Foto

Runa Frydenlund, KoRus-Oslo

Bjørnar Bergengen, KoRus-Oslo

Stig Hauger, Uteseksjonen

istockphoto (forsidefoto)

Kontaktinformasjon

Besøksadresse: Maridalsveien 3

Postadresse: Velferdsetaten., Pb. 30 Sentrum,

0101 Oslo

Telefon: 02180